

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

"A běže si vás opravdu z lásky?" tázala se.
Byla jsem tak dojata její chladností a pochybováním, že slzy mi vstaly v očích.

"Nerada vás rmoutím," pokračovala vdova. "ale vy jste tak mladá a tak málo znáte mne, že jsem vás chtěla upozornit, že při svých nadějích musíte být trochu opatrná. Je to staré pořekadlo: 'Není všechno zlato, co se třpytí' a v tomto případě skutečně se hojím, že se něco vyskytne rozdílného od toho, co i vy i já očekáváme."

"Cože? — jsem obřada?" pravila jsem, "je to nemožné, že pan Rochester má upřímnou náklonnost ke mně?"
"Ne, jste dosti hezká; a mnoho jste se zlepšila v poslední době a pan Rochester, tuším, má vás rád. Vždycky jsem pozorovala, že jste jeho miláčkem. Jdou doby, kdy já bych měla právo trochu v rozpacích nad tímto jeho přehnaným vyznamenáním a chtěla jsem vám dáti výstrahu, ale já nechtěla si pomyslet, že by z toho mohlo být něco zlého. Viděla jsem, že takový nápad by vás překvapil a možná urazil a vy jste byla tak šetrná a tak veskrz skromná a pozorná, že jsem mohla vše ponechat sobě samé k ochráně. Nemohu vám říci, co jsem večer vůbec vystřela, když jsem vás hledala po celém domě a nemohla vás nikde najít a já sama také ne, a pak ve dvacáté hodině viděla vás vcházeti s ním."

"Nu, nechte toho teď," přerušila jsem ji netrpělivě, "dost na tom, že vše bylo v pořádku."
"Doufám, že naposled bude všechno v pořádku," pravila, "ale vězte mi, opatrnosti nikdy nezbývá. Zkuste to držetí pana Rochesteru trochu ve vzdálenosti, nevěřte ani sobě ani jemu. Pánové v jeho postavení nežnivají se se svými vychovatelkami."

Přicházela jsem opravdy do zmatku; na štěstí Aděla přiběhla.
"AT jdu s vámi — at jdu taky do Millonů!" volala. "Pan Rochester nechtěl a přece je tolik místa v tomto novém kočáře! Rukáče mu, aby mne nechal jet, slečna!"
"Tu učiním, Adělo," a odkva-pila jsem a ní, jsem ráda, že o pouštění svou přímo kárátečku. Kočár byl připraven právě s ním přijít, ale k práci domů a mňj pán přecházeli po uložení. Pilot za ním šel a tam."

"Adělo sni s ním, že ano, pane?"
"Rekl jsem jí, že ne. 'Nechť sít s sebou carpartu.' 'Chci mít panze vás.'"
"Jen jí nechte jet, pane Rochester, buďte tak laskavý, bude to lépe."

"Nebude, viděla by nám."
Byl zcela nedostupný v pohledu i ve hlase. Mrazivost výstrah pánů Fairfaxových a sřeba jejich pochybností seběly na mně; ja kási neskutčnost a nejistota zmoocily se mých nadějí.
Byly bych již vedky nevolky ho posledila bez další námitky; ale když mi poručil do kočáru, usoušval se mi do obřideje.

"Co se tu děje?" tázal se, "vácehn jas slunce! je přve Opravdy chcete, aby ta žadka s ním jela? Hude vás to mrzet, a stane-li domá?"
"Raději bych, aby jela s sebou, pane."

"Tá hanem tam pro kloubek a sou jako hlaski!" zvolal na Adělu. Pochybná ho a vychlosti, jaké byla schopna.
"Koměně nezáleží na překážce pro jediné ránu," pravil, "má však brzy osvojit si tě — tvou mysl, hovor, upřímnost pro celý život."

"Pusťte ji ke mně," prosila jsem, "řeba bude vám na obtíž, pane; tady je dost místa na této straně."

"Podal mi ji lehee jako pejska. 'Já jí přece pošlu do školy,' pravil, ale nyní se usmíval. Aděla ho slyšela a ptala se, bude-li asi muset do školy 'sans mademoiselle' (bez slečny)?"

"Ano," odvětil, "doela bez slečny; neboť já hodlám vzít slečnu s sebou do měsíce a tam vyhledám jeskyň v některém bílém údolí mezi vrcholky sopek a slečna bude tam žiti se mnou a jen se mnou."

"Nebude mít co jíst, vy jí umožíte," poznamenala Aděla.
"Buď jí sbíratí marnu ve dne v noci; roviny a stráně na měsíce běhají se marnou, Adělo."

"Bude se chtít obřít, jak přijde k ní?"
"Obřít vyvstává z měsíčních hor; bude-li jí zima, vynešu ji na vrchol a položím na okraj sopky."

"Oh, upřel y sera mal — peti comfortable! O to jí bude žito — mňto pohodlí! A její šaty, ty se obnosa, jak přijde k novým?"
Pan Rochester dozal, že je v koncích.

"Hně!" pravil, "Co vy byste dělala, Adělo? Napřete, možek m nějaký výmysl. Jak by se dělalo bílý neb mňzý obřek místo sukne, co myslíte? A z duhy by se mohli vystřihnouti dost pěkný pás."

"Tady je umělem lépe," roz-hodla Aděla po chvílovém roz-mýšlení, "a pak, vždyt by jí o dost ušlo, žiti jen s vámi na měsíci. Být já slečnou, nikdy bych neovozila jiti tam s vámi."

"Ota svolila, dala na to slovo."

"Ale vy jí tu nedostanete na měsíci než zádnu silnice, vše chito je vzduch a vy ani ona ne-můžte žít!"
"Adělo, hled na to pole," Byl jsem nyní za hránou Thornfieldu a lehee jsem uždělil po hladké silnici k Millonů, na něž prach byl pěkně usazen bouří a kde nízké housti a vysoké stromy na obou stranách skvěly se zelení byvše osvězeny deštěm."

"V tomto poli, Adělo, pro-čůžel jsem se, pozdě večer asi počítá čtrnácti dny — večer ano-ho dne, kdy jsi mi ponohala dělat seno na louce v sadě a když jsem se unavil hrabáním a skládáním, usedl jsem k odpočinku u plotu; a tu jsem vyňal knížku a tužku a počal jsem psát u nepřítomnosti, která mne potkala za dáv-ných věků a u tužbě po slávných dnech budoucích; psal jsem vel mi rychle, jako denní světlo zářící se za stromy, když se přišlo nahoru stezkou a stannu ho dva loky ode mne. Pohleděl jsem na ni. Byla to osudka s le-houčkým závojem na hlavě. Za-čkl jsem na ni, aby šla blíže, brzo stála mi u kolena. Ani jsem na ni nepromluvil a ona také ne-promluvila na mne slovy; ale ovl jsem v jejích očích a uvážila v mých a naše hřeslování roz-mluva měla tento výsledek."

"Že je vřla a že přelá a zomě Rusatek, pravila, a jejím zřem je ožnit mne šťastným, že mň-sim odějí s at přve z 'oblasti vědního světa na nějakou samotu — jako mne na příklad a kynula hlavou k jeho ruku, vtávajícímu nad Hayhillen; řekla mi o úbělově jeskyň a stři-brném údolí, kde bychom mohli žít. Rekl jsem jí, že bych šel rád; ale připomenul jsem jí, jak vy mně, že mň-sim křel k žiti."

"Oh," odvětila vřla, "to nie ne-řila. Zde je kousatec prastře-dek, který odstraní všechny obti-že," a vzdvihla krásný státi prsten. "Náčlekněte ho," pra-vila, "na štvrtý prst má levice a jsou vaše a vy je mně; a upří-mně zomě a oděláme si nebe tam nahoru." Opět kývla na mne, Tu prstev, Adělo, — náležá se v kámo mých kalhot v podobě dá-ktu; ale hodlám ho brzy promě-nit zas v prsten."

"Ale co má s tím dělat sle-cha? Co je si do vřly; vy jí po-"

vidal, že vezmete slečnu s sebou na měsíc?"
"Slučna je vřla," pravil, šep-taje tajemně. Na to jsem jí řekla, aby nedbala jeho balamutě-ní; a ona, co na ni bylo, vyvinu-la zásobu ryze francouzského skopteismu; nazývají pana Ro-chestra "opravdovým lhářem" a ujišťují ho, že doela pranic ne-dá na jeho "pohádky o vřlách"; a že "osudně nikdy nebylo tady vřl a také nebude"; ona jistě ví, že se mu nikdy neokřží a že mu nedají nikdy prstevy aniž mu nabídnou spoluziti na měsíci.

Hodina strávěna v Měleotu byla mi trochu obtížnou. Pam Rochester přinutil mne vejíti do jistého skladu hedvábí; zde pak jsem byla vybědnata vybrati si půl tuetu obřeků. Protivil se mi tento obřek, prosila jsem o svolení odložit ho, ne — musela jsem to hned učinit. Pomocí pro-seh proněkých energičkým šep-tem obmezila jsem půl tuetu na dva kusy; nicméně vyprosil si tyto s'm vybrati. S úzkostí po-zorovala jsem, jak jeho oko tou-lalo se po pestrých látkách; ut-kvěl na bohatém hedvábí nej-skvělejší amethystové barvy a skvělostem atlasu barvy karafá-tu. Řekla jsem mu novou řadou šepotů, že zrovna tak mohl by mně koupiti hned zlatou sukni a stříbrný klobouk; mně že jistě nikdy nenapadne nosit to, co vy-bral, s nesmírnou těžkostí, ne-hoť byl zatřezlý jako kámen, přemlouvá jsem ho, že vyměním vše za střízlivý černý atlas; a perlové šedé hedvábí. "Za dar to přijde," pravil; "ale přece dnu-fám, že uvěřím tě pestrá se jako zámek."

Byla jsem ráda, když jsem ho dostala ven ze skladu hedvábí a pak z klenotnického obředu; čím víc mi křoval, tím víc ho-řel na obřeký postem ostychem a poňzení. Když jsem znovu vstoupil do kočáru a já usedla celá rozpalená a unavená, vzpo-mněla jsem si, že ve čtyřtu zále-zitosti přijemných i trapných do-elela zapomenula jsem na dopis svého strýce, Jana Eyrů pánů Redlových; a jeho mňsly přijati mne za vřstní a učiní mne svou dnučkou. "Skutečně bylo by to úlevou," pomyslíla jsem si,

"kdybych měla sebe menší maje-tek; nikdy toho nemesu, abych byla obřekána panem Rochesterem jako joutka anebo abych seděla jako druhá Danae a zlatého de-ště, padajícího denně kolem mne. Bude psati na Madřim hned, jakmile přijedu domá a oznámím strýci Janu, že se hodlám vdáti a za koho, kdybych měla naděje, že přece jednou přinesu pánů Rochesterovi nějaký majetkový podíl, lépe bych snesla to, že um-řynu vedraje." A pomyslíla si u-lehčivě tuto myšlenkou kterou jsem zapomněla prověsti; toln dno — osměřila jsem se pozrovu-kerkati se se znakem svého páni milence, tento velmi vytrvalý-hledal pohled mňj, nekoli jsem odvradila jak obřeký tak zrak-om se usmíval; a napadlo mi, že jeho smey je takový, jaký asi smlít v blaženě a radostně chvě-ji nádujeje otrokyňi, kterou je ho zhubo a perly okrášlily, mneně stiskla sem mu jeho ruku, která stále stáhla smej, a odsunula jí zřep zardělnou časovým tisknu, tím

"Nemůžete se takto na mne dí-vat," pravila jsem "budete-li to dělat, nevezmou na vše mne než své staré lachotkové šaty až do konce kapitoly. Chci být i od-ělna v tomto kartonovém obřek-ku šerkové zbarvy; pro sebe si můžete zhotoviti přesový obřek z toho perlové šedého hedvábí a tekoučnou řasu vest i černého atlasu."

"Chcetiál se; mňsi si tuce."

"Ach, není to skutečně vidět a slyšet jí?" zvolal. "Že je origi-nální? Že je pikantní? Tu-ť an-lickou dčku bych nedal za celý sňrjál velikovesku, za všechny guazl oři, za vnaťy barček a tak dle."

Ta varžka na vřchal kosula mne upř. "Ani za nehet sňrjálu vám nevytrádním," pravila jsem, "nemějte mne tužit za rucovca; mne jsou. Máte-li chť na něco takoto říci, přve s vámi, pane, do basaru Stambulu okrajitě v-řebte do vřchloho nákupe otro-kyňi nesa z těchtu šape na hote-

vosti, jež uspokojivě utratit zde jste v rozpacích."
"A co učiníš ty, Jenynko, až budu kupovat tolik tun masa a takový sklad čerých očí?"
"Já se budu připravovat na cestu jako misionářka, bych hlá-sala svobodu těm, kdo jsou v o-troctví — otrokyne vašeho ha-rému v to počítaje. Vymou si tam přístup a vyvolám vzpuru; a vy, pane, jako paša s třemi o-hony, očitete se v mžiku spouta-ný v našich rukou, a já nevou-lím k přeriznutí vašich pout, do-kuď nepoděpíte list volnosti, ten nejsvobodohnýslnější, jaký kdy desputa vydal."

"Svolím k tomu, abych byl to-bě vydán na mňst, Johano."

"Neměla bych sřitování, pane Rochester, kdybyste o ni prosil s takovýmhle pohledem. Kdybyste takto hleděl, věděla bych jistě, at vydáte jakýkoli list z přimue-ní, že by vašim prvním činem po propuštění bylo porušíti jeho výsady."

"Jakže, Johano, co bys učinil? Bojím se, že mne donutíš projiti soukromými svatebním obřady kromě těch vykonaných u otčara. Ty si chceš vyměnit, jak vidím, zvláštní podmínky — jaké budou?"

"Chci mít jen, lehkou mňst, pane, neřinčnou mňohými závaz-ky. Pamatuje se, co jste řekl o Céline Varensově? — o diamantech, kašmírech, které pte jí dal? Nechtěl býti vaší anglickou Céline Varensovou. Bude dále jednat jako vychovatelka Adě-ly; tím vydělám si stravu a byt a třicet liber za rok k tomu. O-patřím si svoje vlastní šatstvo z těch peněz a vy mne nedáte něho- než."

"Nuže, mňž?"
"Soum větu; a dnuťi já vám za to svoji, ten dluh bude vyro-vnán."

"Nu, ve své vrozené smělosti a ryzí osobní hrlosti nemáš sobě rovné," pravil. "Blížili jsme se k Thornfieldu. 'Těšilo by tě obědvat dnes se mnou?' tázal se, když jsme opět vkročili do hrny."

"Ne, děkuji vám, pane."

"A proč pak 'ne, děkuji vám', smůlch se ptát?"
"Nikdy jsem s vámi neoběd-ovala, pane; a nevidím důvodu, proč bych měla nyní; leda až —"

"Leďa až nebudu moci se tomu vchnouti."

Zapomíná na všechny svízele. Waubun, Minnesota. Ctěná pí. Otoupalíková!
Milovaná přítelkyně, vzdávám Vám srdečný dík za Vaši lásku ke mně a co jste pro mne učinila. Já od Vás čekala pomoc a vskutku se mi přání mé vyplni-lo a má stará nemoc byla úplně vyléčena. Jsem jako znovu zro-zena a jakoby se mne kámen spadl. Mohu s radostí Vaše thé pro čistění krve odporučiti a jsem ochotna každému odespat, kdo by si toho přál. Zapomínám na všechny svízele, jaké jsem zkoušela celý svůj život ve své zastaralé nemoci. Vaše dobré želudek mňj napravilo. Nyní mé naděje ukazují na lepší budou-nost, pročž ještě jednou odporučuji Vaše léky všem tr-pecím, kteří jsou nějakou nemocí střišní, aneb hledají pomoci. Utratí často velké peníze a přece nemoc se ne-zbaví. Co je mu život lidský — nie! Já sama jsem to zkusila, ale nyní se mi dostalo důkladné pomoci. Ještě jednou Vám srdečně děkuji za všecko, co jste pro mne udělala.
Vaše přítelkyně Bessie Smrha.
Ctěná paní Otoupalíková; Příkladám \$2.00, byste mi poznovu zaslala Matčino plení thé; dělá mi dobře a pro-to je chei mti na přístě stále doma. Též i reumatismus se mi ztratil. Plně tomu věřím, že těmi penězi, jaké vy po-žadujete, není to thé dosti zaplacené. Srdečné díky vám vzdávám též i za to, že jste měla útrpnost s trpčím li-lem, a dala jste vaši vědu do veřejnosti. S úctou a poz-dravem, A. J. Hanyš, Wilber, Neb.
Gustie Kučerová, Coyle, S. D. — Ctěná pořadatelko! Prosim o uveřejnění těchto mých několika řádek. Nej-prve musím vysloviti dík pí. F. Otoupalíkové za prsní thé, které mi pomohlo. Srdečné Vám děkuji, milá se-stra, a odporučuji všem ženám, které pomoci potřebují, aby se na pí. Otoupalíkovou obrátily.
Mám na sta takových dosvědčení za ten krátký čas. Píšte přímo na:
Mrs. Frances Otoupalík,
David City, Nebraska

zručně rozkládá, hned jsem vsta-la, otevřela okno a prosila jej pro všechny sváté, aby mi zastp-oval. Pravil, že mňm choutky ja-ko čarodějnice a že raději zastp-ová jindy; ale já tvrdila, že žádná- doba není tak příhodná jako teď. (Pokračování)

PADOUCNICE
Spravuje naději! Léčím padoucnici s vel-kým úspěchem po mnohollet. Pan Jos. Smrha, Charlevoit, Mich. píše: 'Sdíleji Vám, že mň- bych jest nyní úplně zdrav. Odporučím Va-še léky všim padoucním.' Pan C. A. Burda, Hayfield, Ia. píše: 'Věřím, že mňm vřla a padoucnice.' Mám také podobných dopisův těch, kteří uznávají, že mňj lék je nadřazen z podobnou vřidli.
Lék pošlu zdarma
Trpěti Vy. Váš přítel neb přítelňať touto hřesnou nemocí, dopíše mi. Udejte státi, tr-řit, vální mňm. Váš přítel odřea a přerovca, prosí státi a já Vám pošlu velikou láhev mňho obředivního léku. Píšte česky ihned Dr. F. E. Grant, Dept. Z (1), Kansas City, Mo.

Bolesti a křeče, odřeniny, svmknutiny, otekliny, zřuhnutí, revma a podobné po-vrchní bolesti rychle ustupují blahodárným účinkům Severova Gothardského oleje (Severa's Gotthard Oil). Zkuste ho a pře-svědčíte se o jeho účinnosti. Ce-na 25 a 50 centů. V lékárnách, a-neh přímo po obředění ohmou, W. E. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. Ady

Sloup a Mirácký
vlastní prvotřídní moderně zařazený
HOSTINEC
v č. 1265 So. 14. St. Omaha
Všeobřubn lékry. Fize pivo a nejlepší dou-ky stále na ruce. Telefon Douglas 7497. 30-ře

Kotěra & Sloup
vlastní hojně zásobený obřek
grocerní a železářský,
č. 1261 So. 16. Str. Tel. Doug. 5673.
Hospodkyři ušetří vády peníze, bu-dou-li s námi obředovati. Vády čer-ství máso a vejce. 47-ře

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.
PRODÁVÁ VE VELKÉM
tlačené, vyráběné a lakované plechové náčini. — Činovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostatní drát lehký, nožířské zboží, hiekyly, stře-né zbraně, náhoje a sportovní zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

F. C. BLISS, prodáváč hovředho dobytka
F. F. WELLMAN, prodáváč vřpi dobytka
KOMMISSIONÁRI V DOBYTKU

SEMENNÁ KUKURICE
Mňno letem vřbřevon semennosm kukurici a pševu hřeslu a mňi dševněti a mňi okrajitě; mň se rozředivno konají semennosa kukurici.
Oves k seti
mňno druhů, rovně i pozdní, pro chůd i bobasé pševy.
Semena do zahrádky. V těch mňno chomny vřbře a kdu kospicemosa zahředi od mň, dostane zdarma jako promie rěta, vnaťe pševky, žitky a georginy atd.
De Giorgi Bros., 1205 3rd St., Council Bluffs, Ia.